

Peter Gregor: Interview

Slovom v rozhovore medzi bytím a nebytím

Z neuvěřitelného rozhovoru s Dušanom Taragelom

[...]

Vy si už dlhé roky pestujete odlišný, vlastný štýl nielen v obliekaní, ale aj v spôsobe života. Ste typ mestského človeka, šviháka a bohéma, ktorý je neprehliadnuteľný nielen na ulici, ale ani ako spoločník pri stole...

...trošku dandy, trošku randy?

Prečo tá provokatívnosť, ktorá komunistom musela piť krv?

Čo máte stále s tými komunistami? Akí komunisti, čo za komunisti? Vari len nie tá normalizačná čeliadka, ktorá mala ku komunizmu tak blízko, ako svätá inkvizícia k učeniu Ježiša Krista! A piť krv, to dokážem aj dnes. A bez ohľadu na politickú príslušnosť k strane, hnutiu, či smeru, len sa opýtajte mojich známych, o najbližších ani nehovoriac...Neviem, či som sa taký obludný narodil, ale každopádne som neskôr na tom vedome, cielene a usilovne popracoval. Nemôže byť každý ružička, tulipán, karafiát či hyacint. Niekoľko musí byť aj bodliak.

Ste básnik, dramatik, brilantný aforista, jeden by povedal, že ako estétovi Vám bude bližšie kaviarske prostredie než voda a najväčšou fyzickou námahou dvíhanie pohárikov...

...najväčšou fyzickou námahou, vzácny priateľu, nie je pohárik dvíhať, ale posledný trafiť. O čom sme to?

Nuž o tom, že alkohol je téma, ktorej sa nevyhýbate.

Naopak, je to jedna z tém, ktorú „ž_ém“, ako hovoria Francúzi. Existujú stohy literatúry o duševných chorobách, neurózach, narkománii, prečo by som akurát ja mal mať blokádu hovoriť o alkohole? Tým skôr, že síce ničí mozgy, ale podporuje myslenie.

Ste o tom presvedčený?

Áno. Podporuje. A keď to prešvihnete, odporuje.

Ako zvládáte svoj alkoholizmus?

Aký alkoholizmus? Keď som pred tridsiatimi rokmi vypíňal rozsiahly a veľmi detailný Jellinekov test – a Jellinek je medzi alkoholológmi veličina – vyšlo mi, že som ťažký návykový pijan.

...takže otázka namieste!

Z Jellinekovej päťstupňovej škály je alkoholizmus posledným štádiom. Bludný kruh psychickej i somatickej závislosti, choroba. Jellinek však koštatuje, že konzument sa môže stať pijanom, pijan ťažkým návykovým pijan, ťažký návykový pijan alkoholikom...

Opakujem otázku...

...Konštatuje, že sa môže stať, nie, že sa musí. To je dôležitý moment. A zároveň aj svetielko na konci tohto sábatovského tunela samoty. Svetielko nádeje, alebo reflektor prichádzajúceho vlaku? Kto to môže viesť vopred a naisto? A potom – záleží na tom až tak veľmi? Sme tu, ja, návykový a Vy, možno konzument, niečím viac, ako len slovom v rozhovore medzi bytím a nebytím?

Peter „Pierre“ Gregor: IDIOTÁR II (výber)

Byť múdry, keď si múdry – to predsa nie je žiaden kumšt. Ale skús to, keď si sprostý.

Je možné, že kto sa smeje naposledy, smeje sa najlepšie, ale vôbec nie je isté, či ešte bude vedieť posúdiť na čom.

Miluj bližneho svojho ako seba samého. Ježišukriste, budeme niekedy schopní toľkého sebeckta?

Šťastný človek má žalúdočné vredy – na cudzom žalúdku.

Sme národ nevďačníkov! Že ceny potravín neustále rastú, na to repce každý, ale že ceny špáradiel do zubov ostali bezmála nezmenené, tomu netlieska nikto.

Treba chcieť nemožné! Možnému sme sa už dávno zunovali.

Drahí politici! My, vaši oddaní a verní voliči, sme skromní: neočakávame, že – ako nonstop sľubujete – prejdete konečne od slov k činom. Predbežne nám postačí, ak prejdete aspoň od drístov k slovám.

Poézia? Čierna skrinka havarovanej duše.

Historik vyštudoval históriu, matematik matematiku, stavitel architektúru, lekár medicínu, atakďalej, atakďalej. Ja nemám nijakú špecializáciu, čím som sa nielenže vyhol riziku fachidiotstva, ba čo viac – umožnilo mi to vyznať sa absolútne vo všetkom, vrátane futbalu a politiky.

Ja skromný som človek aj pôsobím skromne ako nikto predou mnou a nikto nikdy po mne.

Fajčenie, alkohol a iné neresti skraccujú život. Keby som im neholdoval, mohol som mať v šesťdesiatke aj takých osemdesiat.

Dofrasa s genetikou. Bol som predsa spermiou, ktorá to vyhrala! Tak potom prečo neustále prehrávam?